

[Hans Nielsen.]

det Svar, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gav. Men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard svarede kun, at Prøvetiden var endnu ikke forbi. Det bliver man jo ikke meget klogere af. Vil den være forbi næste Aar, eller maaske først næste Aar igen? Jeg synes, det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Svar er nøjagtig som Estrups Svar i gamle Dage, naar Berg, Holstein-Ledreborg, Bojsen og andre spurgte ham, hvorledes det skulde gaa med Provisorielovene, og hvornaar man vilde vende tilbage til lovlige Tilstande. Saa svarede nemlig Estrup: Naar Tiden er inde dertil. Nu er det blevet det samme med Venstre.

Hvornaar Prøvetiden er forbi, kan vi ikke faa nogen Besked paa, det vil maaske vare 2 Aar eller 3 eller 4 Aar. Men jeg siger til det ærede Medlem, at saa længe behøver det ikke at vare; der kommer nok Valg inden den Tid, og saa giver Vælgerne sikkert det samme Svar, som de gav ved sidste Folke-tingsvalg.

Steen: Det er mig ganske umuligt at forstaa de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Slesbager fremsatte under Finanslovens første Behandling, paa anden Maade end den, jeg har refereret. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at gengive en enkelt Udtalelse, den findes Sp. 421:

„Regeringen vil have ophævet Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed. Enhver maa kunne se, at denne Lov snarere trænger til at udvides.“

Nogle faa Linier længere nede fortsætter det ærede Medlem:

„og jeg retter nu det Spørgsmaal til det radikale Parti og dets Repræsentanter i Regeringen, om de vil være med til, eventuelt gennem Lovbestemmelser, at hindre fremtidige Magtmisbrug af den Art.“

Men i Dag reducerer det ærede Medlem det hele til, at det, han har villet, er at rose os, udtale sin Anerkendelse af den Stilling, vor Repræsentant i Esbjerg Byraad har indtaget. Og hvad Spørgsmaalet i øvrigt angaar, har det ikke nogen Interesse for ham mere, idet han gennem den Vurdering af Forholdet, som en Højesteretssagfører har foretaget, er kommet til det Resultat, at det falder ind under de almindelige Lovregler.

Saa bliver der altsaa tilbage at sige os Tak, fordi vi stiller os rigtigt overfor Overgreb, hvor saadanne foreligger, og dernæst at erkende, at Tugthusloven — undskyld, Loven om Erhvervs- og Arbejds-

frihed er der ingen Brug for. Hvis bare det ærede Medlem saa vilde forklare os, hvorfor vi skal beholde den!

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Slesbager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slesbager: Det radikale Venstres Repræsentant i Esbjerg Byraad erkendte gennem sin Stilling, at den Maade, hvorpaa Socialdemokratiet optraadte, var uretfærdig og ubillig. Det, jeg spurgte om, var, om det radikale Venstre vilde være med til, eventuelt gennem Lovbestemmelser, at hindre fremtidige Magtmisbrug af den Art.

Nu har vi altsaa for saa vidt faaet Svar fra det ærede Medlem, idet han lægger ind i mine Ord, at det er fuldkommen unyttigt og overflødigt at udvide Loven. Det kan det ærede Medlem ikke lægge ind i mine Ord. Hvorvidt det er nødvendigt at udvide Loven eller træffe andre Lovbestemmelser for at komme et Forhold som det omtalte til Livs, vil jo vise sig, og det vil vise sig, om de ansete Jurister, der mener, at man kan komme dem til Livs igennem den nugældende Lovgivning, har Ret. Men jeg spørger det ærede Medlem, om det radikale Venstre, hvis det skulde vise sig, at man ikke kan komme dem til Livs igennem den nugældende Lovgivning, vil være med til at hindre Magtmisbrug af den Art, som deres eget Parti i Esbjerg er gaaet imod. Vil de være med til at hindre dem igennem nødvendige Lovbestemmelser, eller vil de ikke?

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Ja, nu er det ærede Medlem Hr. Slesbager nøjagtig der, hvor han i sin forrige Tale benægtede, at han nogen Sinde havde været, nemlig i den Situation, at han spørger det radikale Venstre: Hvis den Lov, vi har lavet, skulde vise sig ikke at due, vil I saa hjælpe os at lave en bedre? Og det har jeg en Gang svaret paa, jeg kan godt gentage det, nemlig at hvis det viser sig, at der er foregaaet saadanne Overgreb, og de ikke kan rammes af den nugældende Lovgivning, maa det overvejes i det Udvalg, som vi ønsker nedsat til Undersøgelse af hele dette Problem; og som skal fastsætte de Lovregler, der i et saadant Forhold bør være gældende som Udtryk for Retsfølelsen.